

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Γραφεία : Σοφοκλέους 10
Τηλ. 34.659

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
15 Μαρτίου 1948

Περίοδος Β' - Έτος Γ'
Αριθ. φύλλου 52 (146)

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ

Ο ΝΕΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΤΙ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΓΙΝΗ

Ἐσχάτως ὁ τέως Διευθυντής τῆς Τραπεζῆς μας κ. Παναγιώτης Χονδροδήμος ἀπετέλεσε μέλος τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπεζῆς. Εἶναι γνωσταί εἰς ὅλους καί ἰδίως εἰς τοὺς παλαιότερους λειτουργοὺς τῆς Τραπεζῆς αἱ ἀξιόλογοι ὑπηρεσιακαὶ ἀρεταὶ του, αἱ διοικητικαὶ του ἰκανότητες καί ἡ ἐνημερότης του ἐπὶ τῶν προβλημάτων τῆς πίστεως τῆς Χώρας. Πέραν τῶν καθηκόντων του, ὡς Συμβούλου, ἀνετέθη αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου ἡ προεδρία τοῦ Ταμείου Συντάξεων τοῦ Προσωπικοῦ τῶν τριῶν Τραπεζῶν. Ἐπὶ πλέον διαφαίνεται ἡ ἐνεργωτέρα ἀνάμιξις καί ἡ δικαιοδοσία του εἰς τὰ ἀπασχολοῦντα τὸ Ἴδρυμα σοβαρὰ ζητήματα.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἔχει τὴν ἔφεσιν νὰ διαθέσῃ τὴν πείραν καί τὴν δραστηριότητά του πρὸς τὸ καλὸν τῆς Τραπεζῆς, τὴν ὁποίαν ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν καί πλέον ὑπηρέτησεν εὐσυνειδήτως.

Ὅπως εἶναι ἐπίσης ἀπολύτως βέβαιον ὅτι δὲν θὰ κατορθώσῃ ὑπὸ τὴν σημερινὴν σύνθεσιν τῆς Διοικήσεως νὰ ἀποτρέψῃ πολλὰ κακά, τὰ ὁποῖα ἐγίνοντο καί γίνονται ἐὰν δὲν ρίψῃ τὸ βάρος τῶν ἰκανοτήτων του πρὸς τὴν πλευράν τῆς ἐξυγιάνσεως τῆς βαρύτερα νοσοῦσης γνωστῆς καταστάσεως, τῆς ὁποίας τὴν σοβαρότητα εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ διεπίστωσε.

Διότι ὅ,τι ἐπιτευχθῆ ἐπὶ τοῦ τομέως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς θὰ φέρῃ μὲν τὴν σφραγίδα τῆς προσωπικῆς του συμβολῆς, πλὴν ὅμως οὔτε τὰς ἀτομικὰς του προθέσεις θὰ ἔχη ἰκανοποίησιν ὁ ἴδιος, ἀλλ' οὔτε καί τὰς προσδοκίας ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τὸν γνωρίζουν θὰ ἔχη δικαιώσῃ δι' αὐτοῦ.

Συγκεκριμένως, ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ διατηρήσωμεν ζωνρούς φόβους εἶναι τοῦτο: ὅτι δηλαδὴ—ἴσως ἀθελήτως του—ἀποβαίνει σοβαρὸν στήριγμα τῆς καταστάσεως ἀκριβῶς ἐκείνης, τὴν ὁποίαν θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχεν ἀντιμετωπίσει ἀποφασιστικῶς πᾶς ὅστις ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ Ἴδρυμα. Καί ὁ κ. Χονδροδήμος καί ἡδύνατο καί ἔπρεπε νὰ τὸ εἶχε κάμει αὐτὸ καί νὰ διαστείλῃ οὕτω ἑαυτὸν κατὰ τοῦτο ἀπὸ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ἀνωτάτους λειτουργοὺς, οἵτινες ἢ σιωποῦν—οἱ περισσότεροι—ἢ θεραπεύουν ἀδυναμίας—οἱ ὀλιγώτεροι—ἐπὶ ἀνυπολογίστῳ ζημίᾳ τοῦ Ἰδρύματος.

Ἐναντιῶντως βλέπομεν ὅτι συγκατατίθεται νὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν παράτασιν τῆς ἀνυπόφορης αὐτῆς καταστάσεως. Ὁφείλομεν συνεπῶς νὰ εἴμεθα ἀπολύτως ἐπιφυλακτικοὶ δι' ὅλην τὴν ἐφεξῆς πολιτείαν του καὶ εἰδικώτερον διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν προώθησιν τῶν αἰτημάτων τοῦ Προ-

σωμικοῦ ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς Συμβούλου τῆς Τραπεζῆς.

Εὐχόμεθα νὰ διαφευσθῶμεν ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ ἡ ἀνάμιξις τοῦ κ. Χονδροδήμου εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Τραπεζῆς νὰ σημειώσῃ τὴν ἀπαρχὴν ἀξιολόγων ἐπιτυχιῶν. Εὐχόμεθα καὶ κάτι ἄλλο, Νὰ ἴδωμεν τὸν κ. Χονδροδήμον σταθερῶς καὶ συντόμως προωθούμενον εἰς τὰς δικαιοδοσίας ἐκεῖνας, αἱ ὁποῖαι ἀσφαλῶς τοῦ ἀνήκουν. Καὶ τοῦτο θὰ γίνῃ τότε μόνον ὅταν ὁ κ. Χονδροδήμος, ὡς ὀξυδερκῆς ἄνθρωπος ποῦ εἶναι, ἀκολουθήσῃ τὴν ἐνδεδειγμένην λεωφόρον καὶ οὐχὶ τὰς ἀτραπούς καὶ τὰ ἀδιέξοδα.

ΣΧΟΛΙΑ

Ἡ «ἀπάντησις» τοῦ Διοικητοῦ

Ὁ Διοικητὴς λέγει: «Κάθε αἴτημα εἰς τὸ μέλλον ἔαν τὸ εὖρη ὀρθὸν θὰ τὸ ἱκανοποίησιν ἔαν ἔχῃ ὅ νατὶότηας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ Διοικητὴς δὲν θὰ ἱκανοποιήσῃ μελλοντικῶς κανὲν αἴτημα, εἴτε διότι δὲν θὰ τὸ κρίνῃ ὀρθόν, ἢ ὅταν τὸ κρίνῃ ὀρθόν θὰ δικαιολογηθῇ ὅτι δὲν θὰ ἔχῃ δυνατότητα. Ἐὰν δὲ ἔχῃ δυνατότητα, τότε θὰ δικαιολογηθῇ ὅτι δὲν τὸ κρίνει ὀρθόν καὶ πάντοτε θὰ εἶναι ἐν τάξει μετὰ τὴν «ἀπάντησιν». Καὶ ὅλα αὐτὰ εἶναι μὴ σοβαρά. Τὸ σοβαρὸν εἶναι ὅτι ἡ Τράπεζα εἶχε καὶ ἔχει ἀκόμη ἀπεράντους ἱκανότητας, αἱ ὁποῖαι—ἐφόσον ἐξακολουθεῖ ἡ σημερινὴ Διοίκησις νὰ παραμένῃ εἰς τὴν θέσιν της—θὰ ἐξανεμισθοῦν πολὺ συνιομώτερα ἀπὸ ὅσον νομίζει καὶ ὁ πλέον αἰσιόδοξος. Ἰδοὺ τί πρέπει νὰ προσέξωμεν ὅλοι μας.

Αἱ Διαπραγματεύσεις

Ὅταν ἐγίνοντο αἱ διαπραγματεύσεις διὰ νὰ υπογράψουν ὁ Διοικητὴς καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τὴν προταθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου συμφωνίαν—τῆς ὁποίας τὸ σχέδιον ἀνεκοινώθη πρὸ ἡμερῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 105 ἀνεκοινώσεως—ἀντεπροτάθη νὰ ἐκτιμήσωμεν χωρὶς συμφωνίαν διότι εἶναι ἀπολυτῶς βέβαιον ὅτι διὰ τῆς συνεργασίας Διοικήσεως καὶ Προσωπικοῦ θὰ

πᾶνε τόσον καλὰ τὰ πράγματα ὥστε νὰ μπορῇ καὶ νὰ πρέπῃ ἡ Διοίκησις νὰ δώσῃ ὅσα ὁ Σύλλογος ζητεῖ διὰ τοῦ σχεδίου. Τότε ὁ Σύλλογος εἶπεν: «Ἄφοῦ εἶναι ἰσχυρῶς βέβαιον, διατὶ ἡ Διοίκησις διατάζει νὰ υπογράψῃ τὸ χαρτί.»

Ἄπλοῦστατα, διότι ὁ Διοικητὴς δὲν ἤθελε νὰ κόψῃ τὴν γέφυραν τῆς προσφιλοῦς του συνηθείας «εἶπα—εἴπα», ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἔχει πικρὰν πείραν ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1945 καὶ ἐντεῦθεν τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς.

Καὶ κατὶ ἀκόμη

Κατὰ τὸ τέλος τῶν διαπραγματεύσεων ὑπεστηρίχθη ὅτι «νὰ, ὁ Διοικητὴς δίδει τὰ ὅσα ὁ Σύλλογος ζητεῖ». Καὶ ἐπειδὴ ἀκριβῶς τὸ ἀντιθέτον συνέβαινε—ὦ; ἄλλωστε φαίνεται ἀπὸ τὴν ἀνακοινωθεῖσαν ἀπάντησιν τοῦ Διοικητοῦ—ἡμεῖς εἴπομεν: «Ἄφοῦ τὰ δίδει ὁ Διοικητὴς διατὶ δὲν υπογράφει τὸ χαρτί ἔστω καὶ μετὰ ἀλλαγὴν φρασεολογίας;» Ἄπλοῦστατα, διότι δὲν τὰ ἔδιδε καὶ δὲν θέλει νὰ τὰ δώσῃ.

Πολὺ περίεργον !!!

Ἄφ' ὅτου ἐμπλέξαμεν μετὰ τὸν κ. Πεσματζόγλου, ὅπου ἐπήγαμεν, ὅποιον συνητήσαμεν εἰς τὸν δρόμον μας, ὅλοι μᾶς ἐδικαίωσαν πάντοτε καὶ παντοῦ. Τελευταίως ἔγιναν ἀρχαιρεσίες τοῦ Συλλόγου Βοηθητικοῦ Προσωπικοῦ καὶ κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας αὐτὰς ἀνεδειχθησαν Συνάδελφοι—ἄπειροι ἴσως συνδικαλιστικῶς—ἀλλὰ ἀγνοί, τίμιοι, νοικοκυραῖοι, σώφρονες, συντηρητικοὶ καὶ ἀπονήρευτοι, ἀλλ' ὄχι κουτορνήθια. Οἱ Συνάδελφοι αὐτοὶ εἶπαν: «ὅλα κ' ὅλα, ἡμεῖς ἐψηφίσθημεν διὰ νὰ προωθήσωμεν τὰ ζητήματα τῶν Μελῶν τοῦ Συλλόγου μας, δὲν γνωρίζομεν τίποτε ἀπὸ παρελθόν, δὲν θέλομεν νὰ μάθωμεν τί ἔκαμαν οἱ προκάτοχοί μας καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐπηρεασθῶμεν ἀπὸ τὰ σακάματα τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων μετὰ τὴν Διοίκησιν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ σχηματίσωμεν ἴδιαν γνώμην ἀφοῦ ἐπικοινωνήσωμεν μετὰ τὸν κ. Διοικητὴν καὶ θέσωμεν τὰ ἐκκρεμόντα αἰτήματά μας».

Ἔτσι ἐσκέφθησαν καὶ ἀνάλογα ἐνήργησαν καὶ ἔλαβον ὑποσχέσεις ἀπὸ τὸν Διοικητὴν καὶ τὰς ἐξηγγέλην εἰς τὰ Μέλη των. Δὲν ἐχρειάσθησαν ὅμως πολλὰς ἐβδομάδας πρὸ ἀντελήφθησαν ὅτι ἐμπαίζονται ἀπὸ τὸν Διοικητὴν καὶ αὐτὸ ἔσπευσαν νὰ τὸ εἴπουν δι' ἀνακοινώσεως των καὶ νὰ ἀναγνωρίσουν καὶ αὐτοὶ μετὰ τὴν σειράν των ὅτι ὁ Σύλλογος τῶν Ὑπαλλήλων ἔχει δίκαιον. Περίεργον πῶς δὲν ὑπάρχει κανεὶς ποῦ νὰ δικαιώσῃ τὸν Διοικητὴν ἀφοῦ προηγουμένως φυσικὰ ἔληθον εἰς ἐπαφὴν μαζί του. Οὐτε διὰ νὰ μὴ διαψευσθῇ τὸ: «κάθε κανὼν ἔχει καὶ

τάς ἐξαιρέσεις του». Διότι πράγματι δὲν ἔχει προκύψει οὔτε μία περίπτωση ἀντίθετος. Καὶ ὁμως ὁ Διοικητὴς ἐπιμένει....

Ὁ Διοικητὴς ἡδονίζεται....

Ἀπὸ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 4 ἀπὸ 6 τρέχ. μηνὸς ἀνακοίνωσιν τοῦ Συλλόγου Βοηθητικοῦ Προσωπικοῦ ἀποσπῶμεν μίαν παράγραφον ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

«Οὕτω δικαιώνεται πλήρως ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κ. Ἀποστολόπουλος διὰ τὴν ἐν γένει στάσιν τοῦ κ. Διοικητοῦ, ὅστις, δὲν εἶναι ὑπερβολὴ νὰ λεχθῆ ὅτι ἡδονίζεται νὰ ταλαιπωρῆ καὶ νὰ ἐμπαίξῃ τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς ἔναντι τῶν δικαίων αἰτημάτων του καὶ οὐδεμίαν καλὴν διάθεσιν ἔχει».

Καὶ ἐνῶ πᾶς τις ἀνέμενεν ἔκδοσιν Ἐγκυκλίου τῆς Διοικήσεως «περὶ... διακοπῆς σχέσεων» ἡ Διοίκησις ἀντιθέτως προσεκάλεσε τὸ Συμβούλιον καὶ τοῦ διετύπωσε τὸ παράπονον τῆς δι' ὅσα ἐγράφησαν.

Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν μὴ ἔκδοσιν Ἐγκυκλίου τὸ πρᾶγμα εἶναι ἐνθαρρυντικόν, διότι φαίνεται πῶς κατενοήθη πλέον διὰ τὰ χαρτιὰ συνήθως δὲν εἶναι ὑπὲρ τοῦ ἐκδότου καὶ ὅταν ἀκόμη εἶναι ἄνευ τίτλου καὶ ὑπογραφῆς. Μένει ὁμως τὸ γεγονός ὅτι ἡ Διοίκησις μεταχειρίζεται τοὺς δύο Συλλόγους διαφοροτρόπως. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ Σύλλογος Ὑπαλλήλων... ζηλεύει διότι δὲν προσεκλήθη οὔτε μίαν φορὰν ὡσάκις ἔγραψε κατὰ τὸ σωστὸν εἰς βῆρος τῆς Διοικήσεως. Καί... ζηλεύει ἀκόμη περισσότερο διότι ἔχει γράψει πολλὰς φορὰς πολλὰ σωστά καὶ ὁμως ποτὲ δὲν προσεκλήθη ὑπὸ τῆς Διοικήσεως. Δὲν εἶναι αἰδικόν;

Ἐξυπνο παιδί

Εἰς μίαν ἀνακοίνωσιν τοῦ Συλλόγου τοῦ Βοηθητικοῦ Προσωπικοῦ ἀνεγνώσαμεν ὅτι τὸ αἶτημα περὶ βελτιώσεως τῶν μισθῶν τῶν κατωτέρων βυθμῶν προσέκρουσεν εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὅπου ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος λέγει ὄχι καὶ ὁ Διοικητὴς τῆς ἰδικῆς μας Τραπεζῆς, δικαιολογούμενος, λέγει ἐπίσης ὄχι. Ἐκεῖ ὁμως ὅπου ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος λέγει ναι, πῶς συμβαίνει ἡ ἰδικὴ μας νὰ λέγῃ ὄχι ἀντὶ τῆς εἴρη ναι; Ἀπλουστάτα διότι ὁ Διοικητὴς μας εἶναι ἀπὸ τὰ... κουβαρντόπαιδα.

Θλιβερώταται διαπιστώσεις

Ἄλλοτε εἶχομεν γράψει κάποιος σχόλιον ὑπὸ τὸν τίτλον «Θλιβεραὶ διαπιστώ-

σεις». Τώρα χρησιμοποιοῦμεν τὸν ὑπερθετικὸν ἵνα ἐγγίσωμεν κάπως τὴν πραγματικότητα προκειμένου νὰ χαρακτηρίσωμεν τὰ σφάλματα τῆς Διοικήσεως ἀπὸ μερικὰς ἀνακοινώσεως τῆς πρὸς τὰ Συμβούλια τοῦ Προσωπικοῦ Εἰσπρακτόρων καὶ Κλητῆρων.

Διότι ἂν δι' ἀπλὰ πράγματα ὁμιλῆ ὁ Διοικητὴς μὲ τὴν ἀστοχίαν, φανταζόμεθα εἰς ποίου εἴδους τερατῶδη σφάλματα θὰ ὑποπίπτη προκειμένου περὶ λεπτοτάτων ζητημάτων σχετιζομένου μὲ τὰ ὀγκώδη ζητήματα τῆς Τραπεζῆς. Καλῶς λοιπὸν τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς τοῦ ὤρισε νηπιαγωγόν.

Στὰ 64 χρόνια του

Καὶ μὰ καὶ ὁ λόγος περὶ νηπιαγωγῶν καλὸν εἶναι νὰ γνωρίζῃ τὸ Προσωπικὸν ὅτι τὸν Διοικητὴν μας' ὅταν ἦτο μικρός, ὁ μακαρίτης ὁ πατέρας του τὸν παρέδωκεν εἰς ἓνα παιδαγωγὸν προκειμένου νὰ τὸν μάθῃ περπατησιὰ.

Ποῦ νὰ εἶχε φαντασθῆ ὁμως ὁ μακαρίτης ὁ μπάραμα - Γιάννης ὁ Πεσματζόγλου ὅτι ὁ προκομένος ὁ γυιὸς του ἐπρόκειτο καὶ εἰς τὰ 63 μὲ 64 χρόνια του νὰ ἔχη ἀκόμη ἀνάγκην νηπιαγωγῶ;

«Ἐξῆντα τὸ κρασί»

Εἰς ὄλους μας εἶναι γνωστὴ ἡ παροιμία τοῦ ἀλκολικοῦ, καθ' ἣν ἀπὸ τὸν λογαριασμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ σπιτιοῦ περιόριζεν ἀλλεπαλλήλως διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἰσοζύγιον—ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα ποσὰ ὡς καὶ ἀπὸ τὸ ποσὸν τὸ προοριζόμενον διὰ τὸ γάλα τοῦ παιδιοῦ καὶ διὰ τὰ φάρμακα τῆς ἡμιπαρालύτου μάνας του. Ἀλλὰ ἔφηνε ἀμετάβλητον καὶ ἀμείωτον τὸ ποσόν, τὸ ὅποιον τοῦ ἐχρειάζετο διὰ τὸ ἀλκολίκου τοῦ σὴν ταβέρνα. Ὁ μῦθος δηλοῖ, ἐν προκειμένῳ, ὅτι ὅλα πρέπει νὰ ὑποστῆ καὶ ἡ Τράπεζα καὶ τὸ Προσωπικὸν καὶ οἱ Συναξιούχοι καὶ αἱ οἰκογένειαι μας καὶ ὅλος ὁ κόσμος, ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ μὴ ταράσσωμεν τὰ βίτσια τῆς Διοικήσεως, ἡ ὁποία—ἐδῶ ποῦ τὰ λέμε—εἶδε καὶ ἔπαθε ὡσπου νὰ καταλάβῃ αὐτὰ τὰ ἀξιώματα καὶ δὲν πρέπει νὰ τάχασῃ τώρα ἐκεῖδη θέλομεν ἡμεῖς οἱ ἀνόητοι νὰ προκόψῃ ἡ Τράπεζα καὶ νὰ ζήσῃ καὶ ὁ κόσμος τῆς.

Ὁ μῦθος δηλοῖ....

Λειτουργὸς τῆς Τραπεζῆς ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων εἰς ἰσχὺν καὶ ἐπιρροὴν σήμερον, δὲν κατῴρθωσε νὰ ἔχῃ κανένα φίλον μέσα εἰς τὴν Τράπεζαν, καίτοι λόγῳ τῆς

θέσεως και της Ισχύος του Ίσως νομίζει ότι έχει μερικούς φίλους διούτι, θά το κάμνουν πέντε-δέκα—όχι περισσότεροι—τόν φίλον. "Έχει όμως ένα ψευτοσυγγενή ή μισοπατριώτη. "Έ λοιπόν, αυτόν τόν ΕΝΑ τόν έχει—χάρις εις τήν Ισχύν του—και κάθεται από έτών χωρίς νά δουλεύη και έρχεται κάπου κάπου και πέρνει τόν μισθόν του. "Υπ' αυτούς τούς όρους ό κ. Διοικητής καλώς κάμνει και προσλαμβάνει—τή εισηγήσει του—νέον Προσωπικόν. Εις τόν κ. Έπιφανή Λειτουργόν εύρισκομεν απόλυτον συνένειαν μεταξύ έργων και εισηγήσεων. Θά ήθέλαμεν όμως νά μάς επιτρέψη νά τολμήσωμεν νά υποβάλωμεν τό έξής έρώτημα: "Εάν ή Τράπεζα απέλυε τόν ψευτομισοπατριώτην—και ύποτεθείσθω χωρίς πεντάρα σύνταξιν και χωρίς καμμίαν παροχήν—και εύρισκετο ούτος εις τούς δρόμους άδέκαρος και ένεφανίζετο έν συμβολαιογραφείον δι' αντίγραφα ή ένα κατάστημα εις τό όποιον προσέφυγε νά εργασθή με άντιμισθίαν Ίσην πρós τόν έν τρίτον τών όσων εισπράται σήμεραν από τήν Τράπεζαν χωρίς νά τήν δουλεύη, τί άραγε θά έκαμε και πόσον θά ειργάζετο ό μισοσυγγενής; Είμεθα βέβαιοι απόλύτως ότι ή δραστηριότης του και ή ποιοτική και ποσοτική άποδοτικότης του θά έξέπλησσε τόν Προστάτην.

"Ο μύθος δηλοί ότι οι μεγάλοι χαλούν τούς μικρούς και πάμε κατά διαβόλου όλοι μας. Κρούσματα παρεμφερή υπάρχουν και άλλα εις τήν Τράπεζαν άλλα ποίος ένδιαφέρεται από τούς Διοικούντας και τούς λοιπούς άρμοδίους διά τέτοια... μικροπράγματα;

Κατάρα

Τό είπομεν και άλλοτε. Τό έπαναλαμβάνομεν και πάλιν. άρκει κανείς νά μη διδῃ μιá δεκάρα διά τήν Τράπεζαν, άρκει νά κάμη μερικά άνεπανόρθωτα—μεγάλης όλκῆς—χονδροειδή σφάλματα και άμέσως τού ανατίθεται εύριαιή δικαιοδοσία.

Αυτά γίνονται εις τήν Τράπεζάν μας από τοῦ Μαριίου τοῦ έτους 1945 και έντεῦθεν. Πρὸ μηνῶν έτοποθετήθη εις θεσίον περίβλεπτον και λεπτοτάτην, άνθρωπος, όστις δέν έχει καμμίαν απόλύτως σχέσηιν με αυτήν, ούτε έκ προδικαδραμούσης ύπηρεσίας, ούτε έξ άλλων τινων προσόντων, ούτε συναφῶν, ούτε γενικωτέρων. "Ο άνθρωπος δέν είχε ποτέ κανέν προσόν. Πάντοτε έβλαψε τήν Τράπεζαν και όσον είναι

έν τῇ ύπηρεσίᾳ διαρκῶς θά τήν βλάπτῃ. Και όχι απλῶς θά τήν βλάπτῃ, αλλά θά προκαλῆ και συμφοράς, όπως τὰς τῆς έθελουσίας έξόδου και τοῦ χωρισμοῦ τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας. "Έχει δέ και τόσα πολλά έλαττώματα, τὰ όποια άτυχῶς έπιδεινώνουν τήν κατάστασιν. Και όμως κατέλαβε τήν θέσιν.

"Η Διοίκησις δέν είναι ούτε ή πρώτη φορά ποῦ έπεσεν έξω και εις ζητήματα ύπηρεσιακῆς φύσεως, ούτε δυστυχῶς θά είναι ή τελευταία με τήν τακτικήν τήν όποίαν ακολουθεῖ. Και θά έπιμείνῃ διά λόγους γοήτρου νά τόν διατηρήσῃ εις τήν θέσιν, ένῶ, νομίζομεν ότι διά λόγους ακριβῶς γοήτρου της θά πρέπει νά απαλλάξῃ τῶν καθηκόντων του τόν μη κατάλληλον εις καμμίαν θέσιν έν τῇ Τραπεζῇ. Θά τό πράξῃ; "Εάν όχι, ήμεῖς θά έπιμείνωμεν και μάλιστα άνενδότως. Δέν έχει μήπως άλλον νά τοποθετήσῃ εις τήν σοβαρωτάτην αὐτήν θέσιν, ως και εις μερικάς άλλας; Εὐτυχῶς ότι εις τήν "Εθνικήν Τράπεζαν δέν υπάρχουν μόνον κακεντρεχεῖς και άχρηστοι.

Έθελουσία

Μέλος τῆς Διοικήσεως—προβλέπον ότι τό παρόν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου θά έπιπε κατά τὰς τελευταίως ένεργηθείσας άρχαιρεσίας και συνεπῶς δέν θά ύπῆρχε, κατ' αὐτόν, άγρυπνος επίτηρησις τῶν πράξεων και παραλείψεων τῆς Διοικήσεως—ύπέσχετο νά συμπεριλάβῃ εις τήν έθελουσίαν κάποιον προσταυρούμενόν του. Τὰ πράγματα όμως ήλθον ανάποδα και τό άνεπιθύμητον και... αδιάκριτον Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου επνεξελέγη διά νά εἶπῃ ότι παρομοίῳ εἶδους όλευθρίας ύποσχέσεις μόνον εις τὰ άμπελοχώρῳ τὰ Ιδικα του ήμπορεῖ νά διδῃ ό ολοσδιποτε.

Τιμή εις Ιατρὸν τοῦ Ταμείου "Υγείας

"Από πενταμήνου άνεχώρησεν ό Ιατρὸς τοῦ Ταμείου "Υγείας κ. "Αρ. Παπαδάκης δι' "Αμερικῆν κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Πανεπιστημίου Columbia Νέας "Υόρκης. "Εκεῖ ό κ. Παπαδάκης προέβη εις ανακοίνωσιν έπιστημονικῶν μελετῶν του και ταύτοχρόνως παρηκολούθησε τὰς νεωτέρας και άλματώδεις προόδους τῆς Ιατρικῆς εις τό πᾶρον τῆς Χειρουργικῆς Γυναικολογίας και Μαιευτικῆς. Πρὸ ήμερῶν έξελέγη καμψηφεί μέλος τῆς "Ιατρικῆς "Ακαδημίας Νέας "Υόρκης.